

Ook met een verbod zullen er altijd mensen zijn die lachgas weet te scoren. Immers, in het zwarte circuit weet men ook de weg te vinden naar andere verboden drugs zoals heroïne, cocaïne, MDMA et cetera. Door lachgas te verbieden, zullen er meer mensen hun toevlucht zoeken tot en dus ook in aanraking komen met de ondergrondse wereld van de drugshandel. Welke gevolgen heeft dat? Gaan lachgasgebruikers hierdoor wellicht ook eerder over tot het gebruik van andere verboden middelen?

Voorkomen is beter dan genezen: wat maakt dat iemand naar drugs grijpt? Een wetenschappelijk antwoord moet ik u schuldig blijven, maar ik denk dat onze huidige maatschappij hier debet aan is. Veel (jonge) mensen gaan tegenwoordig afgestompt, uitgeput en hol door het leven. Ieder leeg moment moet worden ingevuld, mensen moet presteren en liefst daarnaast ook nog eens op social media laten zien hoe geslaagd, populair en sociaal ze zijn. Kijk mij eens!! Maar internet is vluchtig, Instagram is fake en van instant oppervlakkig vermaak word je uiteindelijk ook niet gelukkig. De sleutel ligt bij zingeving: bij voelen dat je er toe doet, dat je gezien wordt in al je eigenheid, dat je "erbij hoort".

Het gezin is allang niet meer de hoeksteen van de samenleving, maar jonge kwetsbare mensen zoeken nog steeds naar een 'stam' om bij te horen en naar voorbeelden om zich aan te spiegelen. Die 'stam' vinden ze bij hun net zo kwetsbare, holle, naar aandacht en bevestiging hunkerende peers. Iedereen klampt zich aan elkaar vast om maar niet te verzuipen, maar er is geen veilige haven om aan wal te gaan.

Laat de kinderen van nu alstublieft weer kind zijn, laat ouders weer tijd en gelegenheid krijgen om er voor en met hun nageslacht te zijn. De vrienden van hun kind te leren kennen, weten wat er in hun kroost omgaat. Een dagje "quality time" na een volle drukke werkweek is hiervoor écht niet genoeg. Daarnaast belandt men tijdens zo'n dagje ook al gauw toch weer in een pretpark, de bios of een voor de tv, in plaats van écht bij elkaar betrokken te zijn: omdat we continu "aan" staan weten we niet meer hoe we onszelf moeten vermaken, dus geven we geld uit aan iets/iemand die dat voor ons doet. (Zie hier ook de parallel met drugs.)

Mijn voorstel:

- Leg kinderen niet al van vroegst af aan langs de prestatie-meetlat, maar geef hun ouders tijd en ruimte om met hun kind(eren) te genieten van "klein geluk" zoals bijvoorbeeld samen bakken of sleutelen, een fietstocht maken of gewoon op een zonnige dag op je rug naar de wolken kijken en elkaar vertellen wat je ziet. Verhoog de leerplichtige leeftijd, laat kinderen langer en meer "zijn" in plaats van "moeten". In Finland geldt de leerplicht pas vanaf 7 jaar, heeft men kortere lesdagen en toch presteren de Finse kinderen uitstekend.
- Geef oudere kinderen (pubers) eigenaarschap. Laat hen beslissen hoe en wat ze willen leren. Natuurlijk moet er wél geleerd worden, maar dat kan voor sommigen bijv ook prima in vol- of deeltijd thuis. Niet ieder mens is extravert, niet ieder mens leeft op in groepen. Voor introverte individuen is verplichte continue groepsvorming heel stresserend, afstompend en/of deprimerend.
- Bied structuur en begeleiding aan gezinnen waar het minder goed gaat. Niet alleen aan de kinderen, maar ook en vooral aan hun ouders. Neem mensen die dreigen te verzuipen bij de hand, maar ga niet boven hen staan. Autonomie is een groot goed, en heel belangrijk voor iemands gevoel van eigenwaarde. Ook hier is eigenaarschap het sleutelwoord.
- Richt het belastingstelsel anders in. Op dit moment betaalt een eenverdiener die bruto bedrag X verdient veel meer belasting dan tweeverdieners die samen bruto hetzelfde verdienen. Maak het (weer) mogelijk dat de vader of moeder die dat wil, (meer) thuis kan blijven voor de kinderen, zonder het gezin financieel te straffen door de eenverdiener zwaarder te belasten. Waardeer de man of vrouw die thuis blijft voor het nageslacht: hij of

zij zit niet te lanterfanten, is niet (economisch) nutteloos maar investeert in plaats daarvan iedere dag opnieuw in de maatschappij van de toekomst. Een maatschappij waarin hopelijk minder mensen het nodig zullen vinden om in verdovende middelen te vluchten en waarin jongeren andere voorbeeldfiguren hebben dan rappers en vloggers die geweld, drugs en/of asociaal gedrag verheerlijken.

- Wat de huidige lachgasgebruikers betreft: stel het gebruik van lachgas op gelijke hoogte met het gebruik van alcohol. Oftewel, je mag het kopen en gebruiken, maar als je in een openbare gelegenheid op gebruik/onder invloed wordt betrap heb je een sanctie aan je broek hangen. Ook het besturen van auto's, machines e.d. zou verboden moeten zijn voor een X aantal uren na het gebruik van lachgas, op straffe van hoge boete of zelfs het verliezen van rijbewijs of auto. Er zou een stofje kunnen worden toegevoegd aan lachgas zodat het middel langer aantoonbaar blijft.